

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

DEKEN ONDERZOCHT KLACHT NIET

Hof van Discipline, 22 augustus 2005, no. 4297

(mrs. Zwitser-Schouten, Heidinga, Beker, Balkema en Van Houtum)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 21 februari 2005

(mrs. Van Boven, Van den Dries, Grootveld, Hengeveld en Merens)

Grenzen aan de beleidsvrijheid van de deken. Artikel 46c lid 2 Advocatenwet laat de deken geen ruimte toe om een bij hem ingediende klacht niet te onderzoeken dan wel voorwaarden te stellen aan het instellen van een onderzoek.

– *Advocatenwet artikel 46c lid 2 en 46c lid 4*

Feiten

Bij brief d.d. 26 november 2003 heeft klager een klacht ingediend tegen mr. Y in zijn hoedanigheid van deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Z. Bij brief d.d. 16 december 2003 heeft de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort 's-Gravenhage mr. X in zijn hoedanigheid van deken verzocht op de voet van artikel 46c lid 4 Advocatenwet deze klacht van klager te onderzoeken. Mr. X heeft in zijn brief van 19 december 2003 aan klager onder meer bericht: *'De toon en de "geestigheden" in uw brief vind ik zo beneden peil dat ik weiger uw klacht verder in behandeling te nemen' ... 'Wanneer u zich over mr. Y wilt beklagen en wilt dat ik de zaak na onderzoek als deken voorleg aan de Raad van Discipline verzoek ik u uw klacht alsnog op een zakelijke manier op te schrijven'*. Klager heeft in december 2003 en in januari 2004 mr. X een aantal e-mails gezonden. Naar aanleiding daarvan heeft mr. X klager bij brief d.d. 5 januari 2004 onder meer geschreven: *'Voorts verzoekt u mij alsnog de door u op 30 november jl. tegen mr. Y ingediende klacht in behandeling te nemen. Ter voorkoming van misverstanden: ik blijf bij mijn standpunt zoals u dat in mijn briefje aan u van 19 december jl. kunt lezen.'*

Klager verwijt mr. X dat hij in zijn hoedanigheid van deken geweigerd heeft de door klager ingediende klacht tegen mr. Y in behandeling te nemen, zonder concrete onderbouwing van deze weigering aan te kunnen geven. Bij wijze van verweer verwijst mr. X naar hetgeen hij in bovenvermelde brief d.d. 5 januari 2004 aan klager heeft geschreven: *'Uw klacht tegen mij zal ik niet serieus nemen. Ik weiger als werktuig te dienen voor uw kennelijke behoefte om op een nogal vervelende manier, zinloos, de aandacht te trekken'*.

Overwegingen raad

De advocaat die de functie van deken uitoefent geniet daarin een grote mate van beleidsvrijheid ten aanzien van de beoordeling of afwijking van aan hem in die functie voorgelegde zaken. De deken zal slechts dan tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen indien hij bij het uitoefenen van zijn functie zijn taak zodanig heeft verwaarloosd of zich in die hoedanigheid zodanig heeft misdragen dat hij geacht moet

worden zich schuldig te hebben gemaakt aan een handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Blijkens vaste jurisprudentie stelt de Advocatenwet grenzen aan de beleidsvrijheid van de deken, daar waar zijn taak duidelijk is omschreven. Uit hoofde van artikel 46c lid 2 is de deken de verplichting opgelegd 'een onderzoek naar elke bij hem ingediende klacht' in te stellen. De redactie van dit artikel laat de deken geen ruimte om een bij hem ingediende klacht niet te onderzoeken, dan wel voorwaarden te stellen aan het instellen van een onderzoek, indien – zoals in casu het geval was – de klacht op zichzelf genomen duidelijk is.

Mr. X heeft door de klacht van klager niet in behandeling te willen nemen, althans daar de voorwaarde aan te willen stellen dat klager de klacht zakelijk diende te formuleren, gehandeld zoals een behoorlijk advocaat niet betaamt. Immers, aldus heeft mr. X klager op een onaanvaardbare wijze beknut in zijn klachtrecht. De klacht is derhalve gegrond.

Volgt

Gegronde verklaring van de klacht zonder oplegging van enige maatregel.

Volgens mr. X miskent de raad door de deken geen enkele ruimte te laten om klager enige voorwaarden te stellen aan het instellen van een onderzoek de ingevolge artikel 46c lid 2, 46d lid 1, 3 en 4 en artikel 46 Advocatenwet aan de deken opgelegde taak die uit méér bestaat dan het enkel en alleen doorsturen aan de raad van de klacht indien deze op zichzelf genomen duidelijk zou zijn, gelijk de raad meent. Mr. X verwijst naar mr. S. Boekmans Advocatentuchtrecht: *'Dat komt in de eerste plaats omdat het overgrote deel van alle ingediende klachten door de deken zelf wordt afgedaan. De zaak kan weer op het juiste spoor worden gezet en misverstanden worden opgehelderd, een advocatenruzie beslecht, met het gevolg dat de klacht wordt ingetrokken of een minnelijke regeling tot stand komt. De deken is de onmisbare eerste zeef. Ook als de klacht niet kan worden afgedaan en ter behandeling moet worden doorgestuurd naar de RvD heeft de deken een belangrijke taak: de instructie van de klacht. Een groot aantal klachten heeft betrekking op juridische processuele kwesties die voor de klager niet duidelijk zijn. Nader onderzoek, uitlokken van behoorlijk commentaar van de advocaat tegen wie de klacht zich richt en kennismaken van de soms omvangrijke stukken is dan vereist om de klacht begrijpelijk te maken'*.

In die door mr. Boekman beschreven zin meent mr. X ook zijn taak als deken te moeten opvatten. Mr. X stelt dat hij klager alleen maar gevraagd heeft zijn klacht zakelijk op te schrijven. Volgens mr. X kan artikel 46c lid 2 van de deken niet zo'n rigide naleving vergen dat hij bij zijn onderzoek zich niet anders kan voelen dan louter als werktuig voor klagers kennelijke behoefte om op een nogal vervelende manier, zinloos, de aandacht te trekken.

Overwegingen hof

Het hof gaat uit van voormelde klachtoomschrijving en van de feiten die de raad in zijn beslissing heeft vermeld nu daartegen geen grief is gericht. Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen of gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt. De grieven van mr. X tegen de beslissing van de raad worden verworpen.

Volgt

Bekrachtiging van de beslissing van de raad.

GEZAMENLIJK TOT DE RECHTER WENDEN

*Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 29 augustus 2005
(mrs. Houterman, Teeuwen, Theunissen, De Bont en Houtakkers)*

In een aanhangig geschil mag een advocaat zich niet anders dan tezamen met de advocaat van de wederpartij tot de rechter wenden, tenzij schriftelijk en met gelijktijdige toezending van een afschrift van de mededeling aan de advocaat van de wederpartij en voorts zo tijdig dat die advocaat voldoende gelegenheid heeft om op die mededeling te reageren. Toezending aan de wederpartij dient plaats te vinden op zodanige manier dat kan worden aangenomen dat de wederpartij het bericht niet later dan de rechter ontvangt.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.4 Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)*
- *Gedragsregels 1 en 15*

Feiten

Mr. X stuurt op 5 oktober 2004 per telefax een brief aan de rolrechter van de Rechtbank Z. Hij stuurt per gewone post een afschrift van deze brief aan klager die optreedt als advocaat voor de wederpartij. Deze brief bereikt klager daags daarna, te laat voor een eventuele reactie aan de rolrechter.

Klacht

Mr. X heeft op 5 oktober 2004 een brief aan de rolrechter gefaxt met het oog op een door deze ter rolle van 6 oktober 2004 te nemen beslissing maar de kopie daarvan aan klager per gewone post toegestuurd. Daardoor heeft mr. X het aan klager onmogelijk gemaakt om nog op die brief te reageren. Mr. X heeft aldus gehandeld in strijd met het gestelde in de Gedragsregels 1 en 15.

Verweer

Er werd door de rolrechter alleen van mr. X een uitlating verwacht omtrent een eerder (door een van de procespartijen) gedaan verzoek, waarover klager zich reeds bij monde van diens procureur had uitgelaten. Er was geen enkel belang om klager vóór de betrokken roldatum te informeren. In casu is de beslissing van de rolrechter overigens nog twee weken uitgesteld zodat er alsnog ruim voldoende gelegenheid was voor klager om te reageren.

Overwegingen van de raad

Ingevolge Gedragsregel 15 mag een advocaat zich in een aanhangig geding niet anders dan tezamen met de advocaat der wederpartij tot de rechter wenden, tenzij schriftelijk en met gelijktijdige toezending van een afschrift der mededeling aan de advocaat van de wederpartij en voorts zo tijdig dat die advocaat voldoende gelegenheid heeft om op die mededeling te reageren.

Ingevolge artikel 1.9 van het Landelijk Reglement voor de civiele rol bij de rechtbanken (versie per 1-11-2004) dient een advocaat – indien hij een bericht aan een rechter verzendt – hiervan altijd gelijktijdig een afschrift aan de wederpartij toe te zenden en wel op zodanige wijze dat kan worden aangenomen dat de wederpartij het bericht niet later dan de rechter ontvangt. Uit het bericht dient te blijken dat hieraan is voldaan.

Mr. X heeft zich ten onrechte hieraan niet gehouden. Op grond van voormelde bepalingen had mr. X van zijn brief aan de rolrechter gelijktijdig en op dezelfde wijze, derhalve per fax, een afschrift aan klager dienen toe te sturen. Zulks geldt temeer indien sprake is van toezending van correspondentie vlak vóór een zitting. Het was immers aan klager als advocaat van de wederpartij te bepalen of hij al dan niet wenste te reageren op die brief. Mr. X heeft door zijn handelwijze tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld.

De raad overweegt dat het in dezen een bericht van mr. X aan de rolrechter betrof over een kwestie waarover klager zich reeds had uitgelaten. Het is niet te doen gebruikelijk dat hierop dan weer door de wederpartij gereageerd zou worden. Nadat de zaak veertien dagen is aangehouden heeft klager ook niet meer gereageerd op het schrijven van mr. X. Klager heeft geen nadeel van de handelwijze van mr. X ondervonden.

De raad acht de handelwijze van mr. X, gelet op het bovenstaande, niet dusdanig ernstig verwijtbaar dat de raad het opleggen van een maatregel jegens hem geboden acht.

Volgt

Gegronde verklaring zonder oplegging van een maatregel.

(advertentie)

Alt Kam Boer a d v o c a t e n

Civiele cassatie?

- prijzafspraken mogelijk
- ook op basis van toevoeging

Info: mr H.J.W. Alt, Pb. 82228, 2508 EE Den Haag,
tel.: 070 358 94 79, fax: 070 358 51 97
alt@altkamboer.com, www.altkamboer.com

VERMELDEN TUCHTRECHTELIJKE UITSpraak Tegen ADVOCaat Tegenpartij

*Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 29 augustus 2005
(mrs. Housterman, Teeuwen, Theunissen, De Bont en Houtakkers)*

Het in een akte vermelden van de beslissing van de tuchtrechter over het handelen van de advocaat van de tegenpartij, in dezelfde zaak, is in de omstandigheden van het geval niet tuchtrechtelijk verwijtbaar.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.1.1 Grievende uitlatingen; 5.2 Niet een andere advocaat persoonlijk attaqueren)*
- *Gedragsregel 17*

Feiten

Mr. A staat een cliënt bij in een echtscheidingsprocedure, mr. X diens echtgenote. Mr. A produceert op zeker moment in rechte een brief die de voorganger van mr. X aan zijn cliënte heeft geschreven, over welke handelwijze de cliënte van mr. X een klacht tegen mr. A indient. De Raad van Discipline verklaart die klacht gegrond en legt aan mr. A de maatregel van waarschuwing op. Kort nadien neemt mr. X een antwoordakte na enquête, waarin onder meer wordt gesteld:

‘Het ontgaat de vrouw volledig waarom de raadsman van de man meent ongemotiveerd zo oncollegiaal te moeten optreden, temeer nu de Raad van Discipline aan hem een waarschuwing heeft gegeven vanwege het in strijd met de Gedragsregels overleggen van vertrouwelijke correspondentie.’

‘In de akte na enquête handelt mr. A wederom in strijd met de Gedragsregels (door te verwijzen naar de inhoud van de brief in kwestie, bew.). Hij schendt de vertrouwelijkheid die geldt tussen advocaat en cliënt. Dat is temeer laakbaar, nu mr. A daarvoor reeds van de Raad van Discipline een waarschuwing heeft gekregen. Dit handelen in strijd met de Gedragsregels is temeer onjuist, nu het gevolg daarvan zou zijn dat de vrouw het door mr. A gestelde moet betwisten. De vrouw zal mr. A in de gelegenheid stellen het terzake gestelde in de conclusie in te trekken en als niet geschreven te beschouwen. Voor het geval de man respectievelijk mr. A daar niet binnen 14 dagen nadat deze akte is genomen toe overgaat, zal de vrouw graag alsnog in de gelegenheid worden gesteld te reageren op het gestelde in de akte na enquête. Verder zal de vrouw dan opnieuw over de handelwijze van mr. A een klacht indienen bij de Raad van Discipline. Hij blijkt immers van de gekregen waarschuwing niets te hebben geleerd.’

De klacht houdt in dat mr. X heeft gehandeld in strijd met de tekst en de strekking van de Gedragsregels. Tegen de beslissing in kwestie van de Raad van Discipline is hoger beroep ingesteld, zodat nog niet vaststaat dat mr. A onjuist heeft gehandeld. Bovendien mag een advocaat erop rekenen dat aan een tuchtrechtelijke uitspraak of een tuchtrechtelijke klacht geen ruchtbaarheid wordt gegeven. Dat geldt des te sterker nu het hier niet gaat om een bijdrage aan een discussie tussen

de cliënten van mr. A en mr. X en het geven van ruchtbaarheid aan het lot van de klacht dus onnodig was.

Na het indienen van de klacht doet het Hof van Discipline uitspraak in het door mr. A ingestelde hoger beroep, dat door het hof ongegrond wordt bevonden.

Overwegingen van de raad

De raad is van oordeel dat op mr. X als advocaat de plicht rustte om namens zijn cliënte te reageren op de passage uit de akte na enquête van mr. A, voor zover deze betrekking had op de brief van de voorganger van mr. X aan de vrouw. Deze brief had door mr. A in de procedure immers niet aan de orde gesteld mogen worden. Mr. A had evenmin mogen aanbieden die brief te zullen overleggen, indien en voor zover de rechtbank daar prijs op stelde. De relatie tussen advocaat en een cliënt is bij uitstek een vertrouwensrelatie. De brief van de voorganger van mr. X aan zijn cliënte was in het kader daarvan geschreven. De inhoud ervan was uitsluitend voor de vrouw bestemd. Zowel door de Raad van Discipline te Amsterdam als het Hof van Discipline is uitgesproken dat mr. A door zijn handelwijze ter zake heeft gehandeld zoals een behoorlijk advocaat niet betaamt.

Aan de orde is de vraag of mr. X tuchtrechtelijk een verwijt dient te worden gemaakt van het feit dat hij in zijn antwoordakte na enquête melding heeft gemaakt van het feit dat mr. A voor zijn handelwijze terzake al eerder door de Raad van Discipline te Amsterdam, een tuchtrechtelijke maatregel opgelegd had gekregen en door te stellen dat mr. A, door opnieuw in een akte melding te maken van de brief van de voorganger van mr. X aan de vrouw en aan de rechtbank aan te bieden deze in rechte over te leggen, kennelijk niets geleerd had van de eerdere tuchtrechtelijke procedure.

Mr. A stelt dat mr. X zich hierdoor onnodig grievend jegens hem heeft uitgelaten. Mr. X stelt hiertegenover dat zijn uitlatingen in het licht van de handelwijze van mr. A niet in strijd met de letter en geest van de Gedragsregels zijn en dat hij daarmee en legitiem doel diende.

De raad overweegt dat mr. X er beter aan had gedaan om in zijn akte de verwijzing naar en de passages over de tuchtrechtelijke procedure achterwege te laten en zich te beperken tot een reactie op het door mr. A in zijn akte na enquête gestelde. Gelet op bovengenoemde omstandigheden is de raad echter van oordeel dat de betreffende zinsneden, hoewel op zich een grievende kwalificatie van mr. A inhoudend, tegen vermelde achtergrond niet als onnodig grievend en als zodanig tuchtrechtelijk verwijtbaar kunnen worden aangemerkt.

Op grond van het bovenstaande zal de klacht dan ook als ongegrond dienen te worden afgewezen.

Beslissing

De raad wijst de klacht als ongegrond af.

RELATIE TUSSEN BEROEPSFOUT EN TUCHTRECHTELIJK VERWIJF

Hof van Discipline, 5 september 2005, nr. 4311

(mrs. Peepkorn, Schokkenbroek, Vermeulen, De Kok en Renckens)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 21 maart 2005

(mrs. Raab, Kneepkens, Caudri, Van Boxsel en Teeuwen)

Relatie tussen beroepsfout en tuchtrechtelijk verwijf.

Art. 56 lid 1c Advocatenwet bepaalt dat de advocaat, jegens wie een beslissing is genomen, daarvan in beroep kan komen. Deze bepaling bevat niet de beperking dat hoger beroep slechts mogelijk is tegen een beslissing waarbij een klacht gegrond werd geoordeeld. Indien de advocaat daarbij voldoende belang heeft is daarom appel mogelijk van een beslissing waarbij een klacht ongegrond werd verklaard.

- *Advocatenwet artikel 56 lid 1 en 46 (1.4.3.1 Financiële verhouding; 1.4.5 Juridische en andere vergissingen zijn niet altijd klachtwaardig)*
- *Gedragsregel 4*

Feiten

Mr. X treedt op als advocaat voor klaagster in een rechtbankprocedure over, kort gezegd, de vermogensrechtelijke gevolgen naar Marokkaans recht van haar echtscheiding. In dat geding beroept de vroegere echtgenoot van klaagster zich op de onbevoegdheid van de Nederlandse rechter omdat hij geen woonplaats in Nederland heeft. De rechtbank verklaart zich onbevoegd om van de vorderingen van klaagster kennis te nemen en veroordeelt haar in de proceskosten, begroot op € 4.503.

Mr. X declareert aan klaagster de kosten van zijn bemoeiingen. Zijn declaratie wordt betaald.

Klacht

Mr. X heeft zich bijzonder positief uitgelaten over de kans van slagen in deze procedure. Omdat mr. X het adres van de ex-echtgenoot van klaagster in Marokko echter kende had hij moeten inschatten dat dit tot onbevoegdheid van de rechtbank zou leiden. Klaagster is dan ook van oordeel dat mr. X ten onrechte een bedrag van € 5.039,27 heeft gedeclareerd.

Verweer

De procedure die klaagster tegen haar ex-echtgenoot wilde voeren heeft van meet af aan een experimenteel karakter gehad. Aan de rechtbank is gevraagd een ongeschreven regel van Marokkaans recht toe te passen. Daarom ook was het Clara Wichmann Instituut (met een financiële garantie) bij de zaak betrokken. Mr. X heeft klaagster er van meet af aan op gewezen dat het hoogst onzeker was of de vordering zou worden toegewezen.

Het was de uitdrukkelijke wens van klaagster om de procedure in Nederland te voeren omdat zij meende dat zij in Marokko weinig kans had.

Mr. X bestrijdt dat hij een inschattingsfout heeft gemaakt. Toen de procedure bij de rechtbank reeds aanhangig was bleek dat de ex-echtgenoot van klaagster een woonadres had in Marokko en dat zijn cliënte in Marokko ook diverse procedures tegen haar ex-echtgenoot voerde.

Nu mr. X geenszins klachtwaardig heeft gehandeld en de declaraties ook overigens niet worden betwist kan het verzenden van die declaraties evenmin als klachtwaardig worden betiteld.

Overwegingen van de raad

De raad bespreekt de door mr. X verrichte werkzaamheden en concludeert dat mr. X zich vooral op de inhoudelijke kant van de zaak heeft geconcentreerd. De raad is van oordeel dat mr. X niet voldoende heeft onderzocht of de Nederlandse rechter wel bevoegd was in verband met de feitelijke verblijfplaats van de ex-echtgenoot van klaagster en de eventuele oplossing van de kwestie voor zover mogelijk door een vreemdelingenbeslag. Nu hij daarover geen, althans onvoldoende, zekerheid had moet het feit dat hij de zaak toch bij de Nederlandse rechter heeft aangebracht als een beroepsfout worden aangemerkt waarvoor hij volledig verantwoordelijk is.

De vraag is echter aan de orde, aldus de raad, of er van enige verwijfbaarheid in tuchtrechtelijke zin van mr. X sprake is. Dienaangaande overweegt de raad als volgt.

Het blijkt dat mr. X vanaf het begin nauwgezet en met grote inzet te werk is gegaan. Hij heeft vele malen de ontstane situatie met klaagster besproken, haar geadviseerd en informatie bij derden ingewonnen. Dat mr. X van oordeel was dat de Nederlandse rechter bevoegd zou zijn baseerde hij onder meer op het navolgende. De echtscheiding werd behandeld en uitgesproken door de Nederlandse rechter waardoor mr. X de procedure tot verdeling van de huwelijksgemeenschap c.q. verrekening als een sequeel van die procedure beschouwde. Voorts stond vast dat de ex-echtgenoot van klaagster nog steeds in Nederland stond ingeschreven op het adres van de echtelijke woning, dat hij vanuit Nederland nog zijn zaken behandelde, contact had met zijn advocaat en makelaar en dat hij zijn WAO-uitkering nog steeds in Nederland ontving. Gegeven het feit voorts dat met grote zekerheid vaststond dat een procedure in Marokko voor klaagster geen resultaat zou opleveren kan niet gezegd worden dat mr. X door de procedure voor de Nederlandse rechter te brengen, alle omstandigheden in aanmerking genomen, in tuchtrechtelijke zin verwijfbaar heeft gehandeld.

Klaagster verwijf mr. X dat hij zich bijzonder positief heeft uitgelaten over de kans van slagen in de procedure. De raad acht dit verwijf niet terecht. Uit de stukken blijkt juist dat mr. X keer op keer zijn aarzeling had hoe deze zaak aan te pakken, hetgeen hij ook in vele brieven aan klaagster liet blijken. Naar het oordeel van de raad betekent het enkele feit van de gemaakte beroepsfout ten aanzien van de bevoegdheidsvraag in de gegeven omstandigheden nog niet dat mr. X in tuchtrechtelijke zin verwijfbaar heeft gehandeld.

Klaagster stelt voorts dat mr. X ten onrechte een bedrag van € 5.039,27 in rekening heeft gebracht. De bedoeling van dit verwijf kan geen andere zijn dan dat klaagster vordert dat mr. X de door zijn

gedraging veroorzaakte schade vergoedt. Dit betreft evenwel een civiel geschil waarover uitsluitend de burgerlijke rechter kan oordelen.

De raad verklaart de klacht ongegrond.

Overwegingen van het hof

Mr. X heeft één grief voorgedragen die zich richt tegen de navolgende overweging van het raad: 'Uit hetgeen hiervoor is gesteld blijkt dat (mr. X) zich vooral op de inhoudelijke kant van de zaak heeft geconcentreerd. De raad is van oordeel dat (mr. X) in deze situatie niet voldoende onderzocht heeft of de Nederlandse rechter wel bevoegd was in verband met de feitelijke verblijfplaats van de ex-echtgenoot van klaagster en de eventuele oplossing van die kwestie voor zover mogelijk door een vreemdelingenbeslag. Nu hij daarover geen althans onvoldoende zekerheid had moet het feit dat hij toch de zaak bij de Nederlandse rechter aanbracht als een beroepsfout worden aangemerkt, waarvoor (mr. X) volledig verantwoordelijk is.'

Blijkens het bepaalde in artikel 56 lid 1c Advocatenwet kan de advocaat jegens wie de beslissing is genomen daarvan in beroep komen. Deze bepaling bevat niet de beperking dat hoger beroep slechts mogelijk is tegen klachten die gegrond zijn geoordeeld. Voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van dit beroep dient te worden beoordeeld of mr. X daarbij voldoende belang heeft. Het hof beantwoordt die vraag bevestigend, reeds omdat de raad heeft overwogen dat mr. X een beroepsfout heeft gemaakt terwijl mr. X dat heeft weersproken. Voorts, omdat aannemelijk is dat de desbetreffende overweging tegen mr. X kan worden gebruikt in het kader van een geschil over zijn civielrechtelijke aansprakelijkheid jegens klaagster.

De raad heeft geoordeeld dat het enkele feit dat mr. X een beroepsfout heeft gemaakt ten aanzien van de bevoegdheidsvraag (...) in de gegeven omstandigheden nog niet betekent dat mr. X in tuchtrechtelijke zin verwijtbaar heeft gehandeld.

Daargelaten of het de raad wel vrij stond om te overwegen dat mr. X een beroepsfout had gemaakt, nu de raad tot de conclusie is gekomen dat mr. X onder de omstandigheden tuchtrechtelijk niet verwijtbaar heeft gehandeld, is – naar mr. X met juistheid heeft aangevoerd – over een eventuele beroepsfout van mr. X niet een voldoende daarop toegespitst debat gevoerd, noch in de instructiefase bij de deken noch bij de behandeling ter zitting van de raad. Dat brengt met zich dat in dit tuchtrechtelijk geding niet zonder meer kan worden vastgesteld of van een beroepsfout van mr. X sprake is geweest.

De raad had te dezen kunnen volstaan – en heeft wellicht ook bedoeld te volstaan – met het oordeel dat, zelfs wanneer ervan wordt uitgegaan dat mr. X een beroepsfout in de zin van de aangevallen overweging heeft gemaakt, deze fout onder de omstandigheden nog niet binnen het bereik van het tuchtrecht valt, in die zin dat mr. X zich schuldig heeft gemaakt aan enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die hij als advocaat ten opzichte van klaagster behoorde te betrachten.

Nu de raad heeft geoordeeld dat de klacht als ongegrond dient te worden afgewezen is het immers niet aan de tuchtrechter maar,

zonodig, aan de civiele rechter om te oordelen of mr. X inderdaad een beroepsfout heeft gemaakt.

Volgt

Verklaart mr. X ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep; vernietigt de door de grief van mr. X aangevallen overweging van de raad; bekrachtigt de beslissing voor het overige.

INZAGE IN DOSSIER DOOR AANGEKLAAGDE VOORGANGER

Hof van Discipline, 5 september 2005

(mrs. Peeperkorn, Meeter, Sterk, Fleers, Fiévez)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 14 maart 2005

(mrs. Verhoeven, Gillhuis, Van Hilten-Kostense, Meijer, Wiersma)

Een cliënt heeft in beginsel onvoorwaardelijk recht op inzage in zijn dossier. Het staat een overnemende advocaat niet vrij om zijn aangeklaagde voorganger inzage te geven in het overgenomen dossier, wanneer dat ondertussen stukken is gaan bevatten waarmee de eerste advocaat nog niet bekend was.

– *Advocatenwet artikel 46*

– *Gedragsregels 1, 5, 6*

(1.1 Beleidsvrijheid; 1.2 De vereiste communicatie met de cliënt)

Feiten

Klager is verzekerd bij rechtsbijstandsverzekeraar Z. Op verzoek van de rechtsbijstandsverzekeraar heeft mr. P een zaak van klager in behandeling genomen.

Na enige tijd is het dossier overgedragen aan een ander advocatenkantoor alwaar mr. X werkzaam is. Aldaar wordt de behandeling van de zaak overgenomen door een kantoorgenoot van mr. X. Aan hem wordt in het kader van de overdracht van de zaak door mr. P het volledig dossier toegezonden. Mr. P heeft dan zelf geen relevante stukken meer in zijn bezit.

Op enig later moment heeft klager een klacht bij de deken ingediend tegen mr. P. Mr. P heeft aan mr. X om inzage verzocht in het overgedragen dossier, nu de kantoorgenoot van mr. X die de zaak in behandeling had genomen niet langer op het kantoor van mr. X werkzaam was. Mr. X heeft aan mr. P deze inzage verleend.

Klager verwijt mr. X dat hij zonder toestemming van klager inzage in het dossier heeft verstrekt aan mr. P nadat na de overdracht aan (de kantoorgenoot van) mr. X nieuwe informatie aan het dossier was toegevoegd en dat mr. X het verzoek van klager om hem inzage te verlenen in het dossier heeft afgewezen.

Mr. X erkent dat hij mr. P inzage van het dossier heeft gegeven zonder toestemming aan klager te vragen. Mr. X meent ook niet dat hij die toestemming had moeten vragen om mr. P de gelegenheid te geven zich tegen de klacht van klager te verweren.

Mr. X heeft aan klager bij brief van 11 september 2003 laten weten er bezwaar tegen te hebben dat klager ongeclausuleerd het dossier zou komen inzien zonder mededeling te doen over de achtergrond hiervan. Mr. X heeft klager evenwel laten weten bereid te zijn om hem afschriften te sturen van de stukken die met name door klager zijn genoemd.

Beoordeling door de raad

Voorop wordt gesteld dat mr. P al met de inhoud van de stukken waar de klacht betrekking op had bekend was nu hij klager immers in deze zelfde zaak als advocaat had bijgestaan. Bovendien geldt dat mr. P is onderworpen aan zijn geheimhoudingsplicht, voor het geval hij toch kennis zou hebben genomen van andere stukken dan die betrekking hadden op de periode dat mr. P klager bijstond. Dit laatste is overigens niet gebleken. Mr. P heeft om inzage van het dossier verzocht omdat hij dit in zijn geheel naar de opvolgend advocaat had gezonden, maar zich desalniettemin moest kunnen verweren tegen de door klager jegens hem ingediende klacht. Gelet hierop is de raad van oordeel dat er voor mr. X geen reden was om mr. P inzage in het dossier te weigeren. Ook is niet gesteld of gebleken dat klager enig nadeel heeft ondervonden van het feit dat mr. P inzage heeft gehad in het dossier.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Ten aanzien van het klachtonderdeel dat mr. X het verzoek van klager tot inzage in het dossier heeft afgewezen verwijst de raad naar de brief van mr. X van 11 september 2003 aan klager. De raad is van oordeel dat het op de weg van klager lag om op het daartoe strekkende verzoek van mr. X nader toe te lichten waarom hij het dossier in wenst te zien. Nu klager dit heeft nagelaten valt niet in te zien dat mr. X in tuchtrechtelijk opzicht over de schreef zou zijn gegaan door geen inzage in het dossier aan klager te hebben gegeven, temeer daar mr. X bereid was bepaalde door klager nader aan te geven stukken aan klager toe te sturen.

Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

Volgt

Ongerechtigdheid van de beide onderdelen van de klacht.

Overwegingen van het hof

Het eerste klachtonderdeel betreft het ter inzage geven van het dossier aan mr. P die als advocaat van klager was opgetreden in de zaak waarop het dossier betrekking had voordat het dossier met de zaak werd overgedragen aan een kantoorgenoot van mr. X. Die kantoorgenoot heeft de behandeling van die zaak voortgezet. Het dossier bevatte ook stukken betreffende die voortgezette behandeling. Mr. P heeft als derde geen recht op inzage van die stukken. Mr. X had daarom niet zonder toestemming van klager inzage aan mr. P mogen verstrekken. Of op mr. P een geheimhoudingsplicht zou rusten is niet relevant. Het klachtonderdeel is daarom gegrond.

Het tweede klachtonderdeel betreft de weigering van inzage aan klager zelf. In beginsel heeft de cliënt een onvoorwaardelijk recht op inzage van zijn dossier. Mr. X heeft ten onrechte die inzage geweigerd. Ook dit klachtonderdeel is daarom gegrond.

Ter zake van de op te leggen maatregel wordt overwogen dat mr. X sinds 1979 als advocaat staat ingeschreven en hij niet eerder met de tuchtrechter in aanraking is geweest, terwijl mr. X tegenover het hof ervan blijk heeft gegeven in te zien dat hij niet had mogen handelen zoals hij heeft gedaan; om die reden acht het hof onvoldoende gronden aanwezig tot het opleggen van een maatregel.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de Raad van Discipline en, opnieuw rechtdoende, gegrondverklaring van de klacht in beide onderdelen. ●

(advertentie)

	 <p>Le Tableau VOOR DE ADVOCATUUR EN HET NOTARIAAT</p>
	<p>Le Tableau bemiddelt exclusief in tijdelijke functies voor het notariaat en de advocatuur.</p> <p>Wij kunnen voorzien in ervaren, gespecialiseerde advocaten ten behoeve van ondermeer: sabbatical leave, zwangerschapsverlof, begeleiding stagiaires of omvangrijke projecten, zoals een grote transactie of reorganisatie. Ook financieel interessant!</p> <p>Belt u voor meer informatie met Mr. T.S. Verheij, tel 020-5237600 of kijk op onze website www.letableau.nl</p>